

I store Træk er Ordningen den, at Spørgsmaal om *Indrejse-tilladelse* afgøres af Justitsministeriet, medens *Opholds- og Arbejdstilladelser*, der blot er en Forlængelse af en tidligere med-delt Tilladelse og i øvrigt falder inden for den sædvanlig fulgte Praksis, meddeles af Rigspolitichefen, ligesom ogsaa Rigspolitichefen afgør Andragender om nye, mere kortvarige Opholds- eller Arbejdstilladelser. I andre Tilfælde forelægges Sagerne Justitsministeriet til Afgørelse. I øvrigt vil en af Rigspolitichefen truffen Afgørelse om Opholds- eller Arbejdstilladelse altid kunne indbringes for Justitsministeriet. Paa Grund af det store Antal Sager, der forelægges Justitsministeriet til Afgørelse, har der gennem mange Aar været etableret den Ordning, at en Sekretær eller Fuldmægtig fra Justitsministeriet gennemgaar Sagerne hos Rigspolitichefen og samtidig træffer Afgørelse i alle de Sager, der ikke volder større Tvivl, medens han selv forelægger de mere tvivlsomme Sager i Justitsministeriet. Der spares derved megen Tid, ligesom man undgaar overflødig Brevveksling mellem Rigspolitichefen og Justitsministeriet.

Afvisning af Udlændinge ved Grænsen sker ved Politiets Foranstaltning, og Enkelttilfældene vil kun sjældent blive forelagt Justitsministeriet til Afgørelse. *Udvisning af forsørgelses-mæssige Grunde* (Fremmedlovens § 2) sker ved Politiets Foranstaltning, eventuelt efter Forhandling med Forsørgsmyndighederne, medens *andre Udvisninger* (Fremmedlovens § 13, som den er ændret ved Tillægslovene) sker efter Justitsministeriets Beslutning. *Hensættelse af en Udlænding under Bevogtning* (Fremmedlovens § 14) sker efter Beslutning af Politiet eller Justitsministeren.

Denne Ordning med Henlæggelse af Administrationen af Fremmedloven til Politiet og Justitsministeren maatte paa Tidspunktet for Fremmedlovens Tilblivelse staa som en ganske naturlig Ordning. Forholdene paa dette Omraade var i 1875 ikke af den komplicerede Art, som de er nu. Samfærdselsforholdene mellem de forskellige Lande var ikke udbygget saa stærkt som nu, og Industri og Handel var endnu ikke naaet til den Udvikling, at der i større Omfang var Tale om Benyttelse af fremmede Teknikere og Specialister, ligesom der heller ikke var de beskæftigelsesmæssige Problemer, som siden kom til at foreligge.

Den senere Udvikling i alle disse Forhold har gjort hele Spørgsmaalet om Udlændinges Retsstilling mere vanskeligt. Ved de hidtidige Tillægslove har man ikke fundet Anledning til at tage dette Spørgsmaal op til principiel Afgørelse, allerede fordi de paagældende Love efter deres Indhold som Regel kun havde en Gyldighedsperiode paa 1 eller 2 Aar. Men naar der nu er opstaaet Trang til Tilvejebringelse af *en mere rationel og*